

mark, der indtil nu i en erklæring har forsøgt at få det her problem afklaret. Og jeg vil bede ministeren om fortsat at lægge meget vægt på og bruge sin indflydelse til at få det her afklaret, så vi i udbudspolitikken og i indkøbspolitikken i EU kan leve op til Traktatens målsætninger om bæredygtighed på alle områder. Det er helt afgørende, hvis man vil være i overensstemmelse med Traktatens formål, at det her problem bliver løst på en ordentlig måde.

Så er der spørgsmålet om økologiske fødevarer, som ingen har været særlig meget inde på, men nogle enkelte har nævnt, at det burde man ikke pålægge institutionerne. Efter vores opfattelse er det helt afgørende, at vi på landbrugsområdet får en målsætning om en omlægning til en bæredygtig produktion i løbet af relativt kort tid. Og noget af det afgørende her vil selvfølgelig være at sikre en kontant og konstant og ordentlig stor efterspørgsel efter de økologiske fødevarer.

Og dér synes jeg altså, det er beskæmmende, at det er de private forbrugere, der stort set alene hidtil har skullet trække det læs. Det ville klæde det offentlige, hvis man i langt højere grad kom i gang og via nogle aftaler med f.eks. lokale producenter kunne sikre en fast og stabil afsætning. Det ville virkelig være noget, der kunne være en gave til økologien og sætte gang i omlægningen.

Jeg skal sige tak til Socialdemokratiet for den positive opbakning til intentionerne. Vi vil meget gerne diskutere de indvendinger, der har været rejst.

Også tak til Venstre for støtten i intentionerne. Kan vi finde bedre virkemidler, som efter Venstres opfattelse er mindre bureaukratiske – gerne; det håber jeg Venstre bidrager til i udvalgsarbejdet.

Også tak til Det Konservative Folkeparti, som gav tilsagn om en positiv udvalgsbehandling. Vi er glade for debatten.

Dansk Folkeparti og Fremskridtspartiet kan jeg ikke sige andet til, end at man jo formentlig ikke brænder særlig meget for miljø og derfor heller ikke synes, det er værd at diskutere forslaget. Vi må bare konstatere, at sådan er det.

Enhedslisten kunne jeg godt have lyst til at have en meget lang diskussion med omkring liberalisering og udbud og sådan noget. Jeg synes ikke, at det hører til i dag, for det er jo ikke det, debatten handler om. Jeg skal bare sige, at det udgangspunkt, som Enhedslistens ordfører havde, at miljø er noget, som offentlige

virksomheder pr. definition er bedre til end private, ikke er vores udgangspunkt. Jeg mener, at private virksomheder på en lang række områder har vist meget større evne til at komme i gang med miljøstyring, miljøledelse, end mange offentlige virksomheder har gjort, på trods af at de er undergivet kommercielle vilkår.

I øvrigt hviler Enhedslistens indlæg i denne her sammenhæng jo på den helt forkerte antagelse, at miljø kun er en omkostning. Miljøindsats i virksomhederne er i høj grad noget, man faktisk kan spare penge på og tjene penge på og erobre markedsandele med, så et studium i markedsøkonomi kunne tilrådes.

Og endelig til Kristeligt Folkeparti: Tak for de positive ting. Jeg håber, at også Kristeligt Folkeparti indgår i en diskussion om, hvordan vi kan styrke den her indsats på en måde, som et bredt flertal vil være tilhængere af.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

21) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 44:

Forslag til folketingsbeslutning om nedbringelse af kemikalietrykket.

Af Steen Gade (SF) m.fl.

(Fremsat 7/5 98).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne sige tak til forslagsstillerne for deres forslag til folketingsbeslutning om at nedbringe kemikalietrykket. Jeg synes, at der er mange spændende aspekter beskrevet i forsla-